

NØVN

Johannu Johannesen, Johannu í Kinn, til minnis

Fríggjadagin 20. septembur varð Johanna borin út níti trý ára gomul. Hon var tann seinasta av tí eldra liðnum í familjuni í Toftum í Fuglafirði, sum nú fór undir grønu-torvu. Johanna var ættað úr Kinn í Oyndarfirði. Mamma hennara æt Johanna Weihe (gentunavn) og giftist við Jógvani Hammer úr Pálsstovu í Elduvík. Hann bygdi upp í húsini inni í Kinn í Oyndarfirði, og giftust tey bæði inn í Kinn. Johanna varð kallað upp eftir foreldrum sínum, Johanna Jovina Hammer. Mamman doyri í barsilssong 14 dagar eftir at Johanna var fødd.

Sofía Gaard úr Hálvmørk var uppvaksin í Kinn. Mamma hennara (Anna Haraldsen) og Sigga vóru hálvsystur úr Tarti. Tá ið mamma Johannu doyði, tók Fía húsið upp á seg og varð verandi har. Hon var nógv avhildin av húsfolkinum. Tey vóru 6 systkin - Kala (Karla), Johan Henrik, Andreas, Harald, Edvard og Johanna.

Ættin

Johanna giftist við Petur Jacob Johannesen, pápa-beiggja, úr Toftum í Fuglafirði. Tey fingi 3 børn - Sólva, Sunrid og Torkil. Petur J. doyri í 1992, 79 ára gamal. Hann var sonur Johannu Mariu og Thomas Johan Johannesen. Hon var ættað úr Toftum í Fuglafirði, dóttir Kathrinu Sofiu og Poul Poulsen. Pápin, Thomas Johan, var av Hellunum, sonur Lamba Símun og Marin Margrethu. Hann var ættaður av Fløtunum í Lamba, og hon av Vestur í Fuglafirði, dóttir Elias á Vestur. Poul, Gamli Poul og Elias á Vestur, vóru brøður, sostatt vóru abbi og omma systkinabørn.

Árini vóru mong, og 2. oktobur hevði Johanna fyllt níti fyra ár. Móðir, sum eisini æt Johanna, var somuleiðis ættað úr Oyndarfirði. Hon var kallað upp eftir pápa-beiggja sínum, Johan Andreasi, sum datt út av "Lalla Rookh" á Funningsfirði á summrið 1910 og sást ikki aftur. Mamma varð doypt Johanna Andrea, men rópt Hanna.

Johanna vitjar á Bakkanum

Ja, tað var mangan rómur, tá ið Johanna í Toftum kom Norður í Bú at vitja skyldkonuna. Móðir og Johanna vóru hálvir trimenningar úr

Tarti. Hesin ljómur av teirra práti kemur enn fyri oyrað. Hetta ramliga málið sat væl, og báðar vóru líka orðaríkar. Tað hefti einki fyri hugtøkum teirra um viðurskiftini á ymsan hátt úr heimbygðini. Tað var eins og hesin ediligi staður, Oyndarfjørður, vaks í sinninum og gjørdist ein poetiskur frumgróður í einum ljóði frá kanska Hans Mariusi Ejdesgaard, sum báðar høvdu havt til lærara. Men óivað var gerandisdagurin fylltur við hugmyndum úr Gamla Testamenti. Oyndarfirðingar høvdu tað katólska yvir sær heilt upp í fimmti árin, og runnu mong orðatøk og orðafelli um varrakant, sum bóru dām av einum sniði, sum livdi í einum religiøsum spuna heilt aftur til árin fyri trúbotina.

Í Toftum

Johannusa látur bar boð um eina kvinnu við ljósum sinni, og tað besta mamma visti, var, tá ið Johanna tók í klinkuna. Antin var tað til at fáa eitt prát, men kom hon eisini við stokkum, og somuleiðis varð ikki so sjáldan farið heim á Toftagarð, niðan í Trongan at hitta skyldkonuna. Einki var sum eftir Guðstænastuna jólakvöld. Tá var altíð farið inn á gólvíð til Johannu og Petur Jacob til búgvíð borð. Rullipylsan, sum lá sum ein skulpturur á borðinum, var ikki til at forsmáa, so væl hon smakkaði. Ja, hetta er

gleðiligt at minnast afturá frá barnaárunum. Her komst tú inn til tín uppruna. Meg minnst ikki abba og omma. Abbi doyri 1940 og omma í 1942, men havi eg bara hoyrt gott um hesi fólk. Tá ið faðir og móðir giftust í 1937, giftust tey inn til abba og omma í Toftum. 1939 fluttu tey Norður á Bakka í Bú, har tey høvdu bygt hús. 1941 giftust Hansina fastir og Jógvan Kambsdal inn í Toftir, og vóru har til 1947, tá ið Petur Jacob og Johanna giftust inn. Hansina og Jógvan búðu eina tíð Norðuri á Bakka, áðrenn tey fluttu inn í húsini, sum tey høvdu bygt við Morsabrekku, har Heðin Kambsdal, listamaður býr í dag. Johanna og Petur Jacob vóru verandi í Toftum altnar dagar sínar.

Um Skarðið og gerðið, Uppi á Brekkum.

Petur Jacob og faðir, Theodor, vóru brøður. Báðir høvdu teir verið í uttanlandssigling sum ungir. Fía, Funnings Fía, sum var gift við Christiani, pápabeiggja, skuldi siga: "Lukka, Theodor hevði verið víða, so fekk hann sær bara konu úr Oyndarfirði!" Hetta var væl sagt. Ja, hvat skal man siga um brøðurnar? Hugsí, teimum til heiðurs var hetta eitt gott val, at fara tann "líðilanga" veg um Skarðið til hesa bygd, men Christian, bróðirinn, fór longri at fáa sær konu, hann fór líka

til Funnings. Ikki so fá eru komin úr Oyndarfirði, fingi sær hjúnaðarfelaga hiðani og settu seg niður í Fuglafirði.

Gerðið, Uppi á Brekkum, var skift millum systkini í Toftum. Her varð øll familjan savnað, tá ið hoyggingin var fyri. Petur Jacob bygdi sær fjós omanvert við Torkilskrók. Hetta fjós hevur Heðin Kambsdal, listamaður og systursonur, málað, sum eina ímynd av fjósinum í Bethlehem jólanátt. Hetta er ein góð flyting at savna ein part av familjuni í hetta húsið, ið ber eina kenslu við sær av tíðini, sum farin er. Oman fyri fjallagreininarnar bleiktra stjørnurnar, og livir eitt rúmdarljós á fjallasíðnum serliga á Reyðurók, sum veitir fjósinum ein serligan dām.

Endi

Eingin ivi er um, at Johanna situr inni við krubbuna og rurar tí nýfødða barninum í tí viðkvæma ljósinum. Heðin og Hansina fastir sita og kaga inn í tað gylta ljósið. Petur Jacob rættir høgra arm út ímóti durinum og bjóðar inn undir hesa ljósfyltu lon. Faðir kemur leiðandi við einum seyði á veg ímóti fjósinum. Ein smádrongur toyggir seg ímóti inniljósinum við vinstra durastav. Hetta er óivað Torkil, sonur Johannu og Petur Jacob. Eg má siga, at hetta er ein góð lýsing av fólkinum í Tronganum. Tað var altíð ljós kring Johannu, og hóast hon ikki sæst á myndini, so er fjósið fyllt við ljósi, sama ljósi, sum sæst omanvert við Gjógvarafjall og dettur niður yvir Reyðurók. Hetta himnaljósið fevnir um allan Fuglafjørð, og ljósið livir sítt stilla liv í hjørtum tónum í fjósinum hjá Jóhannu og Petur Jacob.

Nú eru øll í Toftatúni frá hesum døgum farin inn í hetta ævinnar ljós og seinast av hesum ættarliði var Johanna.

Friður veri við minninum um Johannu.

Frits Johannesen

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum fyri sýnda samkenslu, tá ið elskaði maður, pápi, verfaðir, abbi, lang- og oldurabbi

Odd Bjørn Nilssen í Vági

andaðist og var jarðaður.

Tøkk til tykkum, sum vóru um Odd tey síðstu døgguni hann var á Landsjúkrahúsinum. Eisini tøkk til Evangeliiehúsið og troystarrík orð frá Niclas! Tøkk fyri blómur, kransar og heilsanir. Tøkk til Eiler fyri taluna í Sion - og Svein sum myndaði lívið hjá Odd - og David fyri taluna á grøvuni. Tøkk til Eyðun sumskipaði fyri jarðarferðini, og berarar, tá kistan var gravsett. Tøkk til øll tykkum sum lótu bakstur til ervið og til tykkum sum lótu gávu til Sion. Tøkk til øll sum fylgdu Odd til hansara seinasta hvíldarstað á fold!

Vegna familjuna Esther Nilssen

Føðingar

26. september fingi Brynhild Næs Petersen og Bárður Toftum Petersen, Fuglafjørður, eina dóttur, ið var 55 cm long og vigaði 3780 g. Á myndini sæst stórasysturin, Unna Billa, trilla nýggju didduna á føðigongini.

17. september fingi Turið og Eiríkur Jacobsen, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 55 cm long og vigaði 4480 gram.

27. september fingi Sára Fornagarð og Kenneth Thorhauge, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 51 cm long og vigaði 3500 gr.